

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 619

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 august 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
527.	— Decret privind eliberarea și promovarea în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție	2	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
66.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului	2-3	
68.	— Ordonanță privind serviciile sociale	4-9	
70.	— Ordonanță privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 108/2000 pentru aprobarea exceptării de la plata impozitului pe profit aferent veniturilor proprii ale Companiei Naționale „Aeroportul Internațional București—Otopeni” — S.A., destinate acoperirii cheltuielilor de investiții și a avansului pentru modernizarea Aeroportului Internațional București—Otopeni și a celor pentru rambursarea creditelor externe contractate, potrivit legii, cu această destinație	9	
75.	— Ordonanță privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale	10	
76.	— Ordonanță pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței	11	
77.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	11-13	
78.	— Ordonanță pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2001 privind acumularea cantității de 3 milioane tone de cărbune energetic de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat în anul 2001		13
80.	— Ordonanță privind concediul de odihnă și alte concedii ale președinților și vicepreședinților consiliilor județene, precum și ale primarilor și viceprimarilor		13-14
1.008.	— Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”		14-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
156.	— Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru instituirea unor măsuri speciale privind navigația pe sectorul românesc al Dunării		15-16
★			
	Lista agenților economici comercianți angro de uleiuri minerale, publicată conform prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale		16
	Lista depozitelor speciale, publicată conform prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale (completare).....		16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea și promovarea în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 40 alin. 2 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului justiției,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data prezentului decret, domnul procuror Joîța Tănase se eliberează, la cerere, din funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Pe aceeași dată, domnul Ilie Botoș, procuror general adjunct la Parchetul Național Anticorupție, se promovează în funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 august 2003.
Nr. 527.

ORDONAȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONAȚĂ****pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului**

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. V.2 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 31 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele (3) și (4) ale articolului 1 vor avea următorul cuprins:

„(3) Agenția Națională a Medicamentului poate înființa, cu acordul Ministerului Sănătății, unități teritoriale de inspecție și, după caz, de control de laborator, fără personalitate juridică.

(4) Agenția Națională a Medicamentului realizează controlul complex al calității, siguranței și eficacității medicamentelor de uz uman folosite pentru prevenirea sau tratamentul bolilor la om, în vederea stabilirii unui diagnostic medical sau pentru refacerea, corectarea ori modificarea funcțiilor fiziologice, contribuind la promovarea sănătății și siguranței populației.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Producția, importul, distribuția și utilizarea medicamentelor de uz uman sunt admise în România numai după autorizarea de punere pe piață de către Agenția Națională a Medicamentului; autorizarea se certifică prin eliberarea autorizației de punere pe piață.“

3. Partea introductivă și literele b), c), d), h), j), k), n) și p) ale articolului 4 vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În realizarea obiectivelor sale, Agenția Națională a Medicamentului are următoarele atribuții:

b) eliberează autorizația de punere pe piață pentru medicamentele de uz uman, informând despre aceasta Ministerul Sănătății cu 15 zile înainte de eliberarea acestui document; prezintă trimestrial Ministerului Sănătății lista cererilor de autorizare;

c) supraveghează și controlează calitatea medicamentului de uz uman în procesul de fabricație și în toate situațiile în care există alerte privind calitatea și efectul acestora și răspunde la solicitările Ministerului Sănătății privind realizarea de inspecții și activități în domeniul său de competență;

d) autorizează și controlează studiile clinice care se efectuează, după caz, pentru medicamentele de uz uman, în conformitate cu Regulile de bună practică în studiul clinic;

h) elaborează și editează anual Nomenclatorul medicamentelor de uz uman, în care se va preciza, în dreptul fiecărui medicament, categoria din care face parte medicamentul respectiv, în funcție de modul de eliberare cu sau fără prescripție medicală, Lista medicamentelor esențiale și Lista medicamentelor orfane;

j) asigură funcționarea unui serviciu de informare privind medicamentele de uz uman; elaborează și editează Buletinul informativ al Agenției Naționale a Medicamentului, publicații de specialitate și informare specifice, distribuite gratuit sau contra cost, potrivit hotărârilor consiliului de administrație;

k) furnizează, în condițiile legii, la solicitarea instituțiilor și unităților din domeniul medical și farmaceutic, materiale

de informare referitoare la medicamentele de uz uman, stabilind contravaloarea serviciului prestat;

n) hotărăște, după caz, suspendarea, retragerea sau modificarea autorizațiilor de punere pe piață pentru medicamentele de uz uman, comunicând Ministerului Sănătății, în termen de 48 de ore, decizia luată, însoțită de documentele care au stat la baza acesteia;

p) eliberează autorizația de funcționare pentru unitățile de producție, în urma inspecției efectuate;“

4. La articolul 4, după litera s) se introduce o nouă literă, litera ș), cu următorul cuprins:

„ș) eliberează certificatul de bună practică de fabricație ca urmare a evaluării făcute de inspectorii Agenției Naționale a Medicamentului.“

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Agenția Națională a Medicamentului este structurată pe departamente în cadrul cărora se înființează servicii, birouri și compartimente și este condusă de un președinte ajutat de un vicepreședinte, consiliul de administrație și consiliul științific.

(2) Structura organizatorică a Agenției Naționale a Medicamentului se propune de consiliul de administrație și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

(3) Structura organizatorică a unităților teritoriale de inspecție și/sau control se aprobă prin decizie a președintelui Agenției Naționale a Medicamentului.

(4) Unitățile teritoriale de inspecție și/sau control sunt conduse de șefi de unitate de profesiune farmaciști, numiți prin decizie a președintelui Agenției Naționale a Medicamentului.“

6. Alineatul (1) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Consiliul de administrație al Agenției Naționale a Medicamentului este constituit din vicepreședinte, șefii de departamente, directorul Direcției generale farmaceutice, inspecția de farmacie și aparatură medicală din cadrul Ministerului Sănătății, directorul Direcției generale buget și achiziții din cadrul Ministerului Sănătății, directorul Direcției relații cu Parlamentul, legislație și contencios din cadrul Ministerului Sănătății și directorul general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, care sunt membri de drept ai consiliului de administrație.“

7. Alineatele (1) și (9) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Consiliul științific al Agenției Naționale a Medicamentului este constituit din: 4 membri ai Agenției Naționale a Medicamentului; un reprezentant al Academiei de Științe Medicale; un reprezentant al Agenției Naționale Sanitar Veterinare; 4 reprezentanți ai facultăților de medicină; 4 reprezentanți ai facultăților de farmacie; 4 medici clinicieni cu experiență și de diferite specialități, un medic imunolog; un medic epidemiolog și un medic stomatolog, propuși de către comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății; un farmacist de spital propus de Ministerul Sănătății; un reprezentant al Ministerului Sănătății; un reprezentant al Ministerului Economiei și Comerțului; un reprezentant al Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului; un reprezentant al Colegiului Farmaciștilor din România; un reprezentant al Colegiului Medicilor din

România; un reprezentant al Asociației Producătorilor de Medicamente din România și un reprezentant al Asociației Române a Producătorilor Internaționali de Medicamente.

(9) Hotărârile consiliului științific cu caracter normativ se supun aprobării ministrului sănătății și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I; celelalte hotărâri ale consiliului științific se transmit spre aprobare ministrului sănătății și se pun în aplicare în termen de 15 zile lucrătoare de la transmitere, dacă nu se comunică dezacordul ministrului sănătății, și se publică în Buletinul informativ al Agenției Naționale a Medicamentului.“

8. Alineatul (2) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„(2) Membrii consiliului de administrație și consiliului științific trebuie să declare interesele personale față de societățile comerciale producătoare sau distribuitoare de medicamente, la numirea lor și ori de câte ori este nevoie ori survin modificări în relația cu acestea.“

9. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Președintele și vicepreședintele Agenției Naționale a Medicamentului sunt numiți prin ordin al ministrului sănătății pentru un mandat de 5 ani.

(2) Președintele reprezintă Agenția Națională a Medicamentului în raporturile sale cu persoane fizice, cu Ministerul Sănătății sau cu alte persoane juridice din țară și din străinătate; în lipsa acestuia, atribuțiile sunt preluate de vicepreședintele Agenției Naționale a Medicamentului.

(3) Președintele și vicepreședintele duc la îndeplinire hotărârile consiliului de administrație și consiliului științific și răspund de întreaga activitate a Agenției Naționale a Medicamentului.

(4) În exercitarea atribuțiilor sale președintele Agenției Naționale a Medicamentului emite decizii și instrucțiuni.

(5) Vicepreședintele Agenției Naționale a Medicamentului răspunde de managementul calității și de implementarea în activitatea Agenției Naționale a Medicamentului a legislației europene în domeniul medicamentului.

(6) Vicepreședintele poate fi delegat de către președinte să exercite atribuțiile acestuia.“

10. Alineatul (2) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie venituri proprii veniturile realizate din activitățile prevăzute la art. 4 lit. b), d), g), j), k), o), p), s) și ș).“

11. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Angajarea și promovarea personalului Agenției Naționale a Medicamentului se fac potrivit legii.

(2) Salariul personalului angajat se negociază direct de președintele Agenției Naționale a Medicamentului cu fiecare angajat, în funcție de criteriile profesionale stabilite de consiliul de administrație și în limita bugetului aprobat.

(3) Salarizarea președintelui și vicepreședintelui Agenției Naționale a Medicamentului se stabilește prin negociere cu ministrul sănătății.“

Art. II. — În cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 125/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „produs medicamentos“ se înlocuiește cu sintagma „medicament“.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Mircea Beuran

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

**ORDONANȚĂ
privind serviciile sociale**

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 pct. IV.3 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) *Serviciile sociale*, în sensul prezentei ordonanțe, reprezintă ansamblul complex de măsuri și acțiuni realizate pentru a răspunde nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup, în vederea depășirii unor situații de dificultate, pentru prezervarea autonomiei și protecției persoanei, pentru prevenirea marginalizării și excluziunii sociale și promovarea incluziunii sociale.

(2) Serviciile sociale sunt asigurate de către autoritățile administrației publice locale, precum și de persoane fizice sau persoane juridice publice ori private, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță.

Art. 2. — (1) În realizarea serviciilor sociale, principalele atribuții și responsabilități ale Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, precum și ale celorlalte autorități ale administrației publice centrale cu competențe în domeniu sunt următoarele:

a) întocmesc și adoptă metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale;

b) asigură cuprinderea profesiilor specifice din domeniul asistenței sociale în Nomenclatorul privind Clasificarea ocupațiilor din România, asigurând în același timp și completarea ulterioară a noilor profesii apărute în sistemul de asistență socială;

c) stabilesc procedurile de evaluare, monitorizare și control al serviciilor sociale;

d) asigură prin programe finanțarea serviciilor sociale de la bugetul de stat;

e) elaborează și aprobă criteriile obligatorii de organizare și funcționare a instituțiilor specializate de asistență socială;

f) elaborează și aprobă modelele contractelor de acordare a serviciilor sociale;

g) elaborează și aprobă standardele obligatorii de calitate la care se acordă serviciile sociale;

h) exercită controlul acordării serviciilor sociale.

(2) În realizarea serviciilor sociale, principalele atribuții și responsabilități ale autorităților administrației publice locale sunt următoarele:

a) organizează, finanțează și susțin tehnic serviciile sociale acordate la nivelul unității administrativ-teritoriale;

b) asigură transferul de competențe și resursele financiare necesare funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unității administrativ-teritoriale;

c) promovează parteneriate cu alți furnizori de servicii sociale;

d) controlează din punct de vedere tehnic și financiar serviciile sociale acordate la nivelul unității administrativ-teritoriale;

e) orice alte atribuții prevăzute de reglementările legale în vigoare.

Art. 3. — Principiile care stau la baza acordării serviciilor sociale sunt:

a) respectarea individualității fiecărei persoane;

b) respectarea libertății de a alege serviciul social în funcție de nevoia socială;

c) asigurarea accesului la servicii sociale în condiții de tratament egal prin excluderea privilegiilor și eliminarea oricărei forme de discriminare;

d) asigurarea de servicii de calitate, accesibile, flexibile, adaptate nevoilor sociale;

e) asigurarea drepturilor și a siguranței beneficiarilor, protejând în același timp și interesele acestora, dar și pe cele colective ale comunității;

f) asigurarea accesului la informațiile privind drepturile fundamentale, măsurile legale de protecție, precum și posibilitatea de contestare a deciziei de acordare a unor servicii sociale;

g) respectarea vieții intime a persoanei;

h) respectarea confidențialității;

i) dezvoltarea parteneriatului dintre părțile implicate în procesul de acordare a serviciilor sociale și beneficiarii acestora.

Art. 4. — Serviciile sociale se organizează la nivel comunitar, în funcție de nevoile identificate, de numărul potențialilor beneficiari, de complexitatea situațiilor de dificultate și de gradul de risc social.

Art. 5. — Serviciile sociale pot fi servicii de asistență socială și servicii de îngrijire social-medicală.

Art. 6. — Serviciile de asistență socială sunt servicii cu caracter primar și servicii specializate.

Art. 7. — (1) Serviciile cu caracter primar au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excluziune socială.

(2) Serviciile definite la alin. (1) pot fi următoarele:

a) identificarea nevoilor individuale și de grup, precum și a principalelor categorii de beneficiari de servicii sociale;

b) informarea asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale ale persoanei;

c) măsuri educative și de supraveghere destinate prevenirii comportamentelor deviante;

d) consiliere pentru persoane vârstnice, persoane cu handicap, persoane cu patologie cronică, persoane dependente de consumul de alcool, droguri sau alte substanțe toxice, persoane infectate sau bolnave HIV/SIDA, pentru familiile acestora, precum și pentru alte persoane din grupul social cu care s-au aflat în contact permanent sau incidental;

e) consiliere pentru persoanele și familiile care adoptă copii sau care au minori în plasament ori încredintare;

f) consiliere pentru tineri care părăsesc instituțiile pentru protecția copilului;

g) consiliere și susținere pentru persoanele neglijate, abuzate, victime ale violenței în familie ori ale traficului de persoane;

h) sprijin material și financiar acordat persoanelor și familiilor cu venituri insuficiente pentru acoperirea nevoilor minime, prevăzute de ansamblul dispozițiilor legale în vigoare;

i) măsuri de urgență pentru următoarele persoane: fără adăpost, victime ale traficului de persoane, ale violenței în familie, precum și pentru orice persoană aflată în dificultate;

j) orice alte măsuri de protecție socială.

Art. 8. — (1) Serviciile specializate au drept scop menținerea, refacerea sau dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie socială.

(2) Serviciile definite la alin. (1), precum și instituțiile care le acordă au drept obiectiv:

a) găzduirea, îngrijirea, recuperarea, reabilitarea și reinserția socială a persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, bolnavilor cronici, persoanelor dependente de alcool sau de droguri, persoanelor victime ale violenței în familie sau ale traficului de persoane;

b) suport și asistență pentru copiii și familiile în dificultate;

c) găzduirea și educația specială pentru copiii sau tinerii cu handicap sau care prezintă dificultăți de adaptare;
 d) găzduirea tinerilor care părăsesc sistemul de protecție a copilului pe o perioadă determinată, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) inserția socială și profesională a tinerilor care părăsesc sistemul de protecție a copilului;

f) găzduirea pe perioadă determinată a persoanelor fără adăpost;

g) asistență și suport pentru asigurarea unei vieți autonome și active persoanelor de vârstă a treia, precum și servicii de îngrijire acordate vârstnicilor aflați într-o situație de dependență;

h) acordarea de măsuri de suport pentru integrarea în muncă, altele decât cele prevăzute de Codul muncii, inclusiv atelierele protejate;

i) acordarea de măsuri de readaptare, de reorientare și de reeducare profesională stabilite prin legislația în vigoare;

j) primirea și îngrijirea în situații de urgență, cu sau fără găzduire, acordarea de sprijin sau acompaniament social, adaptarea la o viață activă sau inserția socială și profesională a persoanelor sau familiilor în dificultate ori în situații de risc;

k) acțiuni de identificare, ajutor, susținere, formare sau informare, consiliere, expertiză ori coordonare în vederea prevenirii oricărei forme de dependență;

l) activități, măsuri și servicii sociale tip pilot;

m) orice alte măsuri de intervenție socială.

Art. 9. — (1) *Serviciile de îngrijire social-medicală* reprezintă un complex de activități care se acordă în cadrul unui sistem social și medical integrat și au drept scop principal menținerea autonomiei persoanei, precum și prevenirea agravării situației de dependență.

(2) Serviciile de îngrijire social-medicală sunt acordate persoanelor care, datorită unor afecțiuni fizice, psihice, mentale sau senzoriale, se găsesc în imposibilitatea de a realiza activitățile curente de viață sau care se află în faza terminală a unei boli incurabile.

(3) Principalele categorii de persoane cărora li se adresează serviciile de îngrijire social-medicală sunt persoanele vârstnice, persoanele cu handicap, bolnavii cronici, persoanele care suferă de boli incurabile și care necesită o gamă largă de servicii sociale, cum ar fi servicii de îngrijire, asistență, tratament, recuperare funcțională, reabilitare și inserție socială.

Art. 10. — Serviciile de îngrijire social-medicală pot fi clasificate în următoarele categorii:

a) servicii de bază: ajutor pentru igiena corporală, îmbrăcare și dezbrăcare, igiena eliminărilor, hrănire și hidratare, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;

b) servicii de suport: ajutor pentru prepararea hranei sau livrarea acesteia, efectuarea de cumpărături, activități de menaj, însoțirea în mijloacele de transport, facilitarea deplasării în exterior, companie, activități de administrare și gestionare, activități de petrecere a timpului liber;

c) servicii de îngrijiri medicale;

d) servicii de recuperare și reabilitare, conexe domeniului medical și social: kinetoterapie, fizioterapie, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie și altele asemenea;

e) servicii de reabilitare și adaptare a ambientului: mici amenajări, reparații și altele asemenea.

CAPITOLUL II

Furnizorii de servicii sociale

Art. 11. — (1) Furnizorii de servicii sociale pot fi persoane fizice sau juridice, publice ori private, după cum urmează:

a) serviciul public de asistență socială la nivel județean și local;

b) alte servicii publice specializate la nivel județean sau local;

c) unități de asistență medico-socială;

d) instituții publice care dezvoltă compartimente de asistență socială specializate;

e) asociații și fundații, cultele religioase și orice alte forme organizate ale societății civile;

f) persoane fizice autorizate în condițiile legii;

g) filiale și sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare;

h) organizații internaționale de profil.

(2) Furnizorii de servicii sociale pot organiza și acorda servicii sociale numai dacă sunt acreditați în condițiile legii.

(3) Metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 12. — (1) Serviciul public de asistență socială al comunității locale este principalul furnizor de servicii sociale, având responsabilitatea dezvoltării și diversificării prioritare a serviciilor de asistență și îngrijire comunitară, servicii care permit menținerea persoanei în mediul propriu de viață, în familie și în comunitate.

(2) În condițiile în care serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale nu are capacitatea de a oferi integral pachetul de servicii necesare, acesta poate încheia convenții de parteneriat și contracte de acordare a serviciilor sociale cu furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 11 alin. (1).

(3) Contractul prevăzut la alin. (2) va cuprinde în mod obligatoriu serviciile oferite, natura și costurile acestora, drepturile și obligațiile părților, perioada și condițiile de acordare, cu respectarea standardelor de calitate stabilite pentru fiecare tip de serviciu, precum și sancțiunile aplicate în condițiile unor servicii sociale de calitate necorespunzătoare.

(4) Alegerea furnizorilor de servicii se face în condiții de concurență prevăzute de legislația în vigoare.

(5) Modelul contractului prevăzut la alin. (3) va fi aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(6) În condițiile în care serviciul public de asistență socială local nu poate susține acordarea unor servicii sociale în situații de urgență, acestea vor fi preluate în responsabilitatea serviciului public de asistență socială județean.

Art. 13. — (1) Furnizorii de servicii sociale acreditați pot acorda servicii sociale prin contracte directe încheiate cu beneficiarii, în condițiile legii.

(2) Contractul prevăzut la alin. (1) va cuprinde, în principal, serviciile sociale oferite, costurile acestora, drepturile și obligațiile părților.

(3) Modelul contractului prevăzut la alin. (2) va fi aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(4) În vederea soluționării solicitărilor, furnizorii acreditați pot încheia între ei convenții de parteneriat sau contracte pentru acordarea serviciilor sociale.

Art. 14. — Serviciile sociale se pot organiza și acorda de către furnizorii prevăzuți la art. 11 alin. (1) la domiciliu, în instituții specializate de asistență socială, precum și în alte categorii de instituții publice sau private prevăzute de lege.

Art. 15. — Instituțiile specializate de asistență socială cuprind toate instituțiile publice sau private care acordă servicii sociale și asigură supraveghere și îngrijire cu titlu permanent sau temporar, cu ori fără găzduire.

Art. 16. — (1) Criteriile obligatorii de organizare și funcționare a instituțiilor specializate de asistență socială, cu excepția celor de tip pilot, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Pentru realizarea serviciilor sociale, instituțiile specializate de asistență socială au obligația de a elabora în termen de 30 de zile de la data înființării regulamentul propriu de organizare și funcționare, care va include și

drepturile și obligațiile beneficiarilor, în conformitate cu standardele de calitate pentru servicii sociale.

(3) Standardele de calitate vor fi elaborate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și aprobate prin ordin al ministrului.

(4) Instituțiile publice specializate de asistență socială sunt conduse de un director numit de autoritățile publice care asigură finanțarea, sprijinit de un consiliu consultativ, compus din reprezentanți ai beneficiarilor și ai partenerilor sociali.

Art. 17. — (1) Instituțiile publice specializate de asistență socială pot fi organizate pentru a deservi una sau mai multe unități administrativ-teritoriale.

(2) În condițiile în care sunt implicate mai multe unități administrativ-teritoriale, instituțiile prevăzute la alin. (1) sunt înființate și organizate în baza unor convenții încheiate în condițiile legii, care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor locale sau, după caz, județene.

CAPITOLUL III

Personalul care acordă servicii sociale

Art. 18. — (1) Serviciile sociale sunt acordate de asistenți sociali, precum și de specialiști având diverse calificări și competențe, responsabilități și atribuții specifice domeniului de activitate.

(2) În procesul de acordare a serviciilor sociale se pot implica membri de familie, alte persoane fizice, precum și voluntari și tineri care au optat pentru serviciul utilitar alternativ, în condițiile legii.

Art. 19. — Profesiile sociale specifice și complementare aparținând domeniului serviciilor sociale, precum și principalele activități vor fi cuprinse în Nomenclatorul privind Clasificarea ocupațiilor din România.

Art. 20. — Serviciile sociale sunt realizate de personal de specialitate format în instituții de învățământ superior de stat și particulare, care funcționează în condițiile legii, precum și de personal care a dobândit competențe în procesul de formare și de perfecționare continuă, în condițiile legii.

Art. 21. — (1) Asistentul social are îndatorirea de a identifica situațiile și cauzele care afectează echilibrul psihic, economic sau moral al individului, al familiei sau al grupului social și trebuie să întreprindă toate acțiunile necesare pentru remedierea situației de dificultate identificate.

(2) Asistentul social îndeplinește, în principal, activități care privesc ajutorul material și social acordat persoanelor și familiilor, participarea la elaborarea proiectelor socioeducative, consilierea, orientarea, ajutorul pentru realizarea demersurilor necesare obținerii drepturilor, activități de informare și prevenire.

Art. 22. — (1) Serviciile de asistență socială specializată, precum și cele de îngrijire social-medicală sunt realizate de echipe pluridisciplinare.

(2) Echipa pluridisciplinară prevăzută la alin. (1) poate cuprinde asistent social, asistent maternal, îngrijitor, însoțitor, asistent personal, ajutor menajer, educator specializat, psihoterapeut, psihopedagog, psiholog, terapeut ocupațional, kinetoterapeut, logoped, pedagog social, asistent medical și medic, precum și alte profesii conexe domeniului social și medical.

CAPITOLUL IV

Beneficiarii de servicii sociale

Art. 23. — *Beneficiarii de servicii sociale* sunt persoane, precum și grupuri sociale, care la un moment dat se pot afla într-o situație de dificultate generatoare de marginalizare sau excludere socială în lipsa suportului acordat de familie sau comunitate.

Art. 24. — (1) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe cetățenii români care au domiciliul ori reședința în România, precum și cetățenii români fără domiciliu.

(2) Cetățenii altor state, precum și apatrizii beneficiază de servicii sociale, în conformitate cu prevederile tratatelor

și acordurilor la care România este parte, dacă au domiciliul sau reședința în România.

(3) Beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe și cetățenii străini sau apatrizii care au permisiunea de ședere în România, cei împotriva cărora s-a dispus măsura lăurii în custodie publică, precum și cei aflați în centrele de cazare din zona de tranzit a României.

Art. 25. — Beneficiarii de servicii sociale pot fi copii, familii, persoane vârstnice, persoane cu handicap, persoane dependente de consumul de droguri, alcool sau alte substanțe toxice, persoane infectate sau bolnave HIV/SIDA, fără venituri sau cu venituri mici, persoane fără adăpost, bolnavi cronici și persoane care suferă de boli incurabile, precum și alte persoane aflate în situații de nevoie socială.

Art. 26. — Beneficiarii de servicii sociale trebuie să fie informați și au dreptul să participe la procesul de luare a deciziilor și de acordare a serviciilor sociale.

Art. 27. — (1) Informațiile obținute pe parcursul evaluării, privind viața privată a persoanelor beneficiare, sunt confidențiale, neputând fi dezvăluite decât cu acordul acestora.

(2) Informațiile confidențiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situații:

a) atunci când dispozițiile legale o prevăd în mod expres;

b) când este pusă în pericol viața persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social;

c) pentru protecția vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei, în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică ori juridică de a-și da consimțământul.

CAPITOLUL V

Procedura de acordare a serviciilor sociale

Art. 28. — (1) Serviciile sociale se acordă la solicitarea persoanei, a familiei acesteia sau a reprezentantului legal, în urma semnalării unei situații de nevoie socială de către orice altă persoană, precum și din oficiu.

(2) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale se adresează serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale.

(3) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui alt furnizor de servicii sociale prevăzut la art. 11 alin. (1).

Art. 29. — Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape principale:

a) evaluarea inițială;

b) elaborarea planului de intervenție;

c) evaluarea complexă;

d) elaborarea planului individualizat de asistență și îngrijire;

e) implementarea măsurilor prevăzute în planul de intervenție și în planul individualizat;

f) monitorizarea;

g) reevaluarea.

Art. 30. — (1) Evaluarea inițială este efectuată de asistentul social sau de personalul de specialitate cu competențe în domeniul asistenței sociale din cadrul serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale.

(2) Evaluarea inițială are drept scop identificarea nevoilor individuale sau de grup, precum și elaborarea planului de intervenție.

(3) Planul de intervenție cuprinde măsurile necesare soluționării situației de risc social, respectiv acordarea de prestații și servicii sociale, precum și orice alte măsuri prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

(4) Planul de intervenție se elaborează în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării solicitării, iar în cazuri excepționale termenul poate fi prelungit cu 2—3 zile.

Art. 31. — (1) Responsabilitatea implementării măsurilor prevăzute în planul de intervenție revine serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale.

(2) În implementarea planului de intervenție serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale realizează direct măsurile prevăzute sau, după caz, organizează plasarea beneficiarului la un alt furnizor de servicii sociale în condițiile art. 12 alin. (2).

Art. 32. — (1) În condițiile în care evaluarea inițială evidențiază existența unor situații complexe pentru a căror rezolvare se impune participarea mai multor profesioniști sau instituții specializate în domeniul medical, educațional și altele asemenea, se va recomanda efectuarea evaluării complexe necesare identificării și stabilirii măsurilor de intervenție personalizate.

(2) Evaluarea complexă este realizată de echipe pluridisciplinare de specialiști care, în activitatea desfășurată, utilizează instrumente și tehnici standardizate specifice domeniului de activitate.

(3) Principalele categorii de persoane care pot beneficia de o evaluare complexă a nevoilor sociale individuale sunt reprezentate de copiii aflați în dificultate, persoanele vârstnice și cele cu handicap, bolnavii cronici, persoanele infectate sau bolnave HIV/SIDA, persoanele dependente de droguri sau alte substanțe toxice, persoanele care suferă de maladii incurabile, precum și alte persoane pentru care se impune aceasta.

(4) Componența echipelor pluridisciplinare, organizarea și funcționarea acestora sunt reglementate prin lege.

Art. 33. — (1) Procesul de evaluare complexă are drept scop elaborarea unei strategii de suport conținând ansamblul de măsuri și servicii adecvate și individualizate potrivit nevoilor sociale identificate.

(2) Procesul de evaluare complexă permite identificarea posibilităților de integrare familială a copilului sau de plasament, stabilirea gradului de dependență sau handicap al persoanei, a tipului și nivelului de disfuncție existent, pentru elaborarea unei strategii de suport materializate într-un plan individualizat de îngrijire, care va conține un ansamblu de măsuri și servicii adecvate și disponibile.

(3) Procesul de evaluare complexă urmărește, în principal, următoarele aspecte:

a) evaluarea capacităților fizice, mentale și senzoriale, a nivelului de disfuncție și a abilității de a realiza activitățile de bază ale vieții zilnice;

b) evaluarea psihologică și psihiatrică;

c) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condițiile necesare creșterii, îngrijirii și educării copilului;

d) evaluarea potențialului de integrare a refugiaților și persoanelor care au dobândit o formă de protecție în condițiile legii;

e) evaluarea potențialului de reintegrare a victimelor traficului de persoane;

f) evaluarea posibilităților de integrare familială, de plasament al copilului sau de adopție;

g) evaluarea gradului de funcționabilitate socială;

h) evaluarea mediului fizic și social în care trăiește persoana;

i) evaluarea percepției persoanei asupra siguranței, securității și vulnerabilității proprii;

j) evaluarea motivației persoanei de a beneficia de servicii la domiciliu, în instituții de zi sau rezidențiale;

k) evaluarea consecințelor care privesc persoana în cazul acordării sau neacordării serviciilor de îngrijire;

l) evaluarea nevoilor sociale și a posibilității asigurării de suport pentru rețeaua informală de îngrijire;

m) evaluarea percepției proprii privind capacitatea funcțională, performanțele și resursele;

n) evaluarea capacității rețelei informale de a acorda servicii sociale;

o) evaluarea serviciilor sociale disponibile, precum și a modului în care acestea pot răspunde nevoilor persoanei.

Art. 34. — (1) Rezultatele evaluării complexe se comunică, în toate cazurile, în termen de 5 zile serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților

administrației publice locale care a efectuat evaluarea inițială.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării complexe serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale completează sau, după caz, revizuieste, în termen de 5 zile, planul de intervenție.

Art. 35. — (1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de furnizorul de servicii sociale cu acordul și participarea beneficiarului.

(2) Planul individualizat de asistență și îngrijire cuprinde, în principal, programarea serviciilor sociale, personalul responsabil, precum și procedurile de acordare.

(3) Răspunderea privind implementarea planului individualizat de asistență și îngrijire revine responsabilului de caz desemnat de furnizor.

Art. 36. — (1) În vederea monitorizării eficienței serviciilor sociale acordate, precum și pentru stabilirea continuării intervenției sau scoaterii din evidență a cazului, situația persoanei beneficiare se reevaluează periodic de către responsabilul de caz desemnat de furnizor și, după caz, de asistentul social.

(2) Pe baza rezultatelor reevaluării planul de intervenție sau, după caz, planul individualizat se completează ori se revizuieste de către furnizorul de servicii sociale.

Art. 37. — În scopul asigurării respectării dreptului la viața de familie al persoanelor luate în îngrijire, furnizorii de servicii sociale trebuie să caute soluții pentru evitarea separării membrilor de familie, iar în situația în care acest lucru nu se poate realiza, aceștia vor identifica o soluție care să permită reunirea membrilor de familie cât mai des posibil și în locații accesibile pentru fiecare.

Art. 38. — (1) În cazul în care serviciile sociale sunt acordate direct de un furnizor acreditat, acesta are obligația ca, în termen de cel mult 15 zile de la solicitare, să informeze serviciul public de asistență socială în a cărui rază teritorială locuiește beneficiarul asupra nevoilor identificate și serviciilor propuse a fi acordate.

(2) Furnizorul prevăzut la alin. (1) transmite serviciului public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale planul individualizat de asistență și îngrijire și, trimestrial, un raport cu privire la rezultatele implementării acestuia.

(3) Pe baza documentelor prevăzute la alin. (2) serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale monitorizează activitatea furnizorului de servicii sociale.

Art. 39. — În situații de urgență, serviciile sociale pot fi acordate imediat, elaborarea planului de intervenție sau a planului individualizat de asistență și îngrijire realizându-se în termen de maximum 5 zile de la luarea în evidență a cazului.

CAPITOLUL VI

Jurisdicția serviciilor sociale

Art. 40. — În condițiile în care beneficiarul serviciului social sau reprezentantul său legal nu este de acord cu măsurile prevăzute în planul de intervenție ori cu calitatea serviciilor acordate în baza planului individualizat, se poate adresa Comisiei de mediere socială, care va analiza motivele nemulțumirii beneficiarului și va clarifica divergențele dintre părți, acționând în concordanță cu prevederile legii.

Art. 41. — (1) Actele administrative emise de autoritățile publice locale privind furnizarea serviciilor sociale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ, în baza condițiilor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

(2) Dacă beneficiarul serviciului social se consideră nedreptățit de furnizarea serviciilor sociale, se poate adresa instanței judecătorești competente pentru soluționarea litigiilor în legătură cu acordarea serviciilor sociale.

(3) Cererile adresate contenciosului administrativ sau oricărei alte instanțe judecătorești pentru soluționarea litigiilor

în legătură cu dreptul sau cu acordarea serviciilor sociale sunt scutite de taxa de timbru.

CAPITOLUL VII

Răspunderea personalului de specialitate

Art. 42. — Personalul implicat în acordarea serviciilor sociale răspunde, în condițiile legii, disciplinar, patrimonial, contravențional sau penal, după caz.

Art. 43. — (1) Încălcarea eticii profesionale se constată și se sancționează de către comisiile de disciplină din cadrul asociațiilor profesionale.

(2) Deciziile comisiilor de disciplină pot fi atacate de persoana în cauză la judecătoria, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

CAPITOLUL VIII

Monitorizare, evaluare și control

Art. 44. — Monitorizarea, evaluarea și controlul serviciilor sociale se realizează de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei prin direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare *direcții teritoriale*, și se exercită atât asupra serviciilor publice de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale, cât și asupra celorlalți furnizori de servicii sociale prevăzuți la art. 11.

Art. 45. — Activitatea de monitorizare, evaluare și control are ca principale obiective următoarele:

- aplicarea prevederilor legale referitoare la serviciile sociale;
- îmbunătățirea calității și creșterea eficienței serviciilor sociale acordate de furnizori;
- respectarea standardelor de calitate;
- îndrumarea și coordonarea metodologică a activității serviciului public de asistență socială de la nivel local și județean cu privire la acordarea serviciilor sociale;
- asigurarea respectării drepturilor sociale ale beneficiarului.

Art. 46. — Monitorizarea, evaluarea și controlul serviciilor sociale se realizează prin derularea unor activități care privesc:

- calitatea serviciilor;
- gradul de satisfacție a beneficiarului;
- respectarea standardelor de performanță și calitate;
- gradul de adaptare a serviciilor sociale acordate la nevoile beneficiarului;
- performanța personalului;
- resursele necesare;
- costul serviciilor;
- respectarea altor reglementări conexe serviciilor sociale.

Art. 47. — (1) Activitatea de evaluare și control la furnizorii de servicii sociale se efectuează de către direcția teritorială, în mod obligatoriu o dată pe an sau ori de câte ori această este impusă de situațiile concrete date.

(2) În urma activității de evaluare și control prevăzute la alin. (1) se întocmește o notă de constatare cu aspectele rezultate, recomandările făcute pentru remedierea deficiențelor constatate și termenele de realizare, care se transmite atât furnizorului, cât și autorităților publice locale în a căror rază funcționează.

(3) În cazul abaterilor repetate constatate la furnizorii de servicii sociale sau al nerespectării de către aceștia a recomandărilor stabilite anterior, direcțiile teritoriale, în raport cu gravitatea abaterilor constatate, pot decide limitarea domeniilor de activitate, suspendarea, retragerea sau anularea acreditării, în condițiile legii.

(4) Utilizarea sumelor alocate de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale se supune controlului organelor abilitate de lege.

Art. 48. — Direcțiile teritoriale transmit semestrial Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei un raport de activitate care va conține în mod obligatoriu date privind

situația constatată în fapt, recomandările și propunerile efectuate, precum și sancțiunile aplicate.

Art. 49. — (1) În structura Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se înființează un compartiment de specialitate care va coordona activitatea de monitorizare, evaluare și control în domeniul serviciilor sociale.

(2) Atribuțiile și numărul de personal ale compartimentului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 50. — Direcțiile teritoriale acordă, la cerere, prin personalul propriu, furnizorilor de servicii asistență tehnică de specialitate, în condițiile dispozițiilor legale în materie.

CAPITOLUL IX

Finanțarea serviciilor sociale

Art. 51. — (1) Serviciile sociale se finanțează, în principal, din fonduri alocate de la bugetul de stat și bugetele locale.

(2) La finanțarea serviciilor sociale sunt utilizate și sume din donații, sponsorizări sau alte contribuții din partea unor persoane fizice ori juridice din țară și străinătate, precum și din contribuția persoanelor beneficiare de servicii sociale.

(3) Convenția prevăzută la art. 17 alin. (2) stabilește contribuția fiecărei părți la cheltuielile de organizare și funcționare a instituțiilor publice specializate de asistență socială, precum și la realizarea serviciilor sociale.

Art. 52. — De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

- finanțarea, cofinanțarea sau, după caz, subvenționarea programelor de servicii sociale;
- finanțarea programelor naționale de dezvoltare a serviciilor sociale;
- finanțarea sau cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor instituții specializate de asistență socială;
- finanțarea sau cofinanțarea altor măsuri și obiective concretizate în programe elaborate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și finanțate de la bugetul de stat.

Art. 53. — (1) De la bugetele locale se alocă fonduri pentru:

- finanțarea serviciilor sociale organizate de autoritățile administrației publice locale;
- cofinanțarea serviciilor sociale realizate de autoritățile administrației publice locale în parteneriat cu alți furnizori sau contractate în condițiile art. 12 alin. (2);
- subvenționarea serviciilor sociale realizate de furnizori acreditați;
- finanțarea sau cofinanțarea altor măsuri de asistență socială prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația să prevadă în bugetele proprii fonduri necesare pentru asistență socială.

Art. 54. — De la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate se finanțează serviciile medicale furnizate pe bază de contract încheiat de furnizorul de servicii cu casa de asigurări de sănătate în a cărei rază funcționează.

CAPITOLUL X

Sanțiuni

Art. 55. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (2), art. 13 alin. (1), art. 16 alin. (2), art. 18 alin. (1), art. 30 alin. (4), art. 34, art. 35 și ale art. 38 alin. (1) și (2) constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(2) Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la alin. (1) se modifică prin hotărâre a Guvernului.

Art. 56. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoanele împuternicite din cadrul direcțiilor teritoriale.

Art. 57. — Dispozițiile referitoare la contravenții, prevăzute la art. 55 și 56, se completează cu prevederile

Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL XI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 58. — (1) Până la obținerea acreditării prevăzute la art. 11 alin. (2), activitatea furnizorilor de servicii sociale care acordă servicii sociale la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se desfășoară în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Instituțiile de asistență socială înființate anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanțe își vor elabora regulamentul propriu de organizare și funcționare prevăzut la art. 16 alin. (2), în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 59. — Furnizorii de servicii sociale pot organiza, în condițiile legii, activități de formare pentru personalul propriu, precum și pentru personalul care activează în cadrul altor instituții sau organisme cu atribuții în domeniul serviciilor sociale.

Art. 60. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004.

Art. 61. — În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei împreună cu ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale care au atribuții în aplicarea măsurilor stabilite prin prezenta ordonanță vor elabora normele metodologice de aplicare a prevederilor acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru
Ministrul sănătății,
Mircea Beuran
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus
Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 28 august 2003.
Nr. 68.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind modificarea Ordonanței Guvernului nr. 108/2000 pentru aprobarea exceptării de la plata impozitului pe profit aferent veniturilor proprii ale Companiei Naționale „Aeroportul Internațional București—Otopeni” — S.A., destinate acoperirii cheltuielilor de investiții și a avansului pentru modernizarea Aeroportului Internațional București—Otopeni și a celor pentru rambursarea creditelor externe contractate, potrivit legii, cu această destinație

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Articolul 1 din Ordonanța Guvernului nr. 108/2000 pentru aprobarea exceptării de la plata impozitului pe profit aferent veniturilor proprii ale Companiei Naționale „Aeroportul Internațional București—Otopeni” — S.A., destinate acoperirii cheltuielilor de investiții și a avansului pentru modernizarea Aeroportului Internațional București—Otopeni și a celor pentru rambursarea creditelor externe contractate, potrivit legii, cu această destinație, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 361/2001, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se scutește Compania Națională «Aeroportul Internațional București—Otopeni» — S.A. de la plata impozitului pe profitul realizat, începând cu data de 1 aprilie 2003 până la data de 31 decembrie 2012.”

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Miron Tudor Mitrea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 28 august 2003.
Nr. 70.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. III.4 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Prezenta ordonanță stabilește cadrul general pentru înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale.

Art. 2. — (1) La nivelul județelor, respectiv al municipiului București, se înființează servicii publice de editare a monitoarelor oficiale.

(2) Serviciul public de editare a monitoarelor oficiale se poate organiza în subordinea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, cu sau fără personalitate juridică, sau în cadrul aparatului propriu, ca un compartiment distinct.

(3) În municipii, sectoarele municipiului București și orașe se pot înființa compartimente redacționale în aparatul propriu al consiliului local, care vor asigura editarea unor monitoare oficiale proprii.

Art. 3. — Structura organizatorică, statul de funcții și numărul de personal ale serviciului public, respectiv ale compartimentului redacțional de editare a monitoarelor oficiale, se aprobă prin hotărâre a consiliului local sau județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, după caz.

Art. 4. — Monitorul oficial al județului și al municipiului București este publicația oficială care are ca obiect de activitate producția editorială, tipografică și de difuzare a actelor și documentelor emise sau adoptate de autoritățile administrației publice locale, președintele consiliului județean, prefect și serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale.

Art. 5. — (1) În monitorul oficial al județului și al municipiului București se vor publica:

a) hotărârile și dispozițiile cu caracter normativ adoptate sau emise de autoritățile administrației publice județene și a municipiului București, de cele ale municipiilor, sectoarelor municipiului București sau orașelor care nu au monitoare proprii, precum și de cele ale comunelor, cu respectarea prevederilor Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispozițiile cu caracter normativ ale președintelui consiliului județean;

c) ordinele cu caracter normativ ale prefectului;

d) acte ale serviciilor publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale, precum și, dacă este cazul, ale ministerelor sau altor autorități și instituții publice, care au aplicabilitate în județul respectiv;

e) alte documente și informații de interes public, cu excepția celor a căror publicitate se face, potrivit legii, prin alte mijloace;

f) declarații de politică județeană și alte asemenea declarații.

(2) Hotărârile și dispozițiile cu caracter normativ adoptate sau emise de autoritățile administrației publice locale din municipii, sectoare ale municipiului București sau din orașe și comune, ale căror prevederi sunt obligatorii și pentru alți

cetățeni decât cei din unitatea administrativ-teritorială respectivă, vor fi publicate în monitorul oficial al județului. Publicarea se face prin grija secretarului.

Art. 6. — Procedura publicării actelor prevăzute la art. 5, precum și modalitățile de difuzare a monitorului oficial se stabilesc prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 7. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale serviciului public de editare a monitoarelor oficiale, cu personalitate juridică, se asigură din venituri proprii și subvenții din bugetul local.

(2) Cheltuielile curente și de capital ale serviciului public de editare a monitoarelor oficiale, fără personalitate juridică, respectiv ale compartimentului redacțional din aparatul propriu al consiliului local, județean și al Consiliului General al Municipiului București, după caz, se asigură integral din bugetul local.

(3) Veniturile proprii provin din tarifele încasate din prestarea serviciilor de producție editorială, tipografică și de difuzare.

(4) Veniturile realizate de serviciul public sau compartimentul redacțional, prevăzute la alin. (2), se virează integral la bugetul local din care acestea sunt finanțate.

(5) Cheltuielile de publicare a actelor administrative adoptate sau emise de autoritățile administrației publice din municipii, sectoare ale municipiului București, orașe și din comune se suportă din bugetul local, iar cele de publicare a actelor emise de prefect, de serviciile publice descentralizate, de ministere sau de alte autorități și instituții publice, din bugetele acestora.

Art. 8. — (1) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, precum și consiliile locale ale municipiilor, sectoarelor municipiului București, orașelor și comunelor vor stabili, prin hotărâre, procedura și modalitățile de aducere la cunoștință publică a hotărârilor și dispozițiilor cu caracter normativ ale autorităților administrației publice locale sau județene, cu respectarea prevederilor Legii nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin hotărârea prevăzută la alin. (1) se vor stabili procedura și modalitățile de aducere la cunoștință publică a măsurilor de interes major pentru locuitori și a proiectelor de acte administrative care cad sub incidența prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, precum și de consultare a cetățenilor cu privire la conținutul acestora.

Art. 9. — Prevederile art. 4, 5 și 6 se aplică în mod corespunzător de către consiliile locale ale municipiilor, ale sectoarelor municipiului București și ale orașelor care editează monitoare oficiale proprii.

Art. 10. — Prevederile prezentei ordonanțe se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004. La aceeași dată se abrogă dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 471/1991 privind editarea monitorului oficial al județului și al municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 august 1991.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministru delegat pentru administrația publică,

Gabriel Oprea

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 7 martie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 205/2002, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru transportul prin conducte magistrale al țițeiului și produselor petroliere din țară și din import, pentru servicii telefonice de bază internaționale, servicii poștale de bază internaționale și medicamente de uz uman, ajustarea prețurilor și tarifelor se va face pe baza cursului mediu de

schimb al leului față de dolarul S.U.A. pe primele 20 de zile ale lunii în care se solicită ajustarea, calculat pe baza datelor comunicate de Banca Națională a României.“

2. În anexa la ordonanța de urgență, la coloana a doua „Parametrii de ajustare“, în dreptul produsului „apă grea“ se va scrie: „Indicele prețurilor de consum“.

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul economiei și comerțului,
Iulian Iancu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 28 august 2003.
Nr. 76.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. III.11 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 2 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin *discriminare* se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV ori apartenență la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(2) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv

de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

(3) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

(4) Orice deosebire, excludere, restricție sau preferință bazată pe două sau mai multe criterii prevăzute la alin. (1) constituie circumstanță agravantă la stabilirea răspunderii contravenționale dacă una sau mai multe dintre componentele acesteia nu intră sub incidența legii penale.

(5) Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, orice tratament advers venit ca reacție la o plângere cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării.

(6) Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.

(7) Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane,

unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

(8) În înțelesul prezentei ordonanțe eliminarea tuturor formelor de discriminare se realizează prin:

a) prevenirea oricăror fapte de discriminare, prin instituirea unor măsuri speciale, inclusiv a unor acțiuni afirmative, în vederea protecției persoanelor defavorizate care nu se bucură de egalitatea șanselor;

b) mediere prin soluționarea pe cale amiabilă a conflictelor apărute în urma săvârșirii unor acte/fapte de discriminare;

c) sancționarea comportamentului discriminatoriu prevăzut în dispozițiile alin. (1)–(5).“

2. **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — În înțelesul prezentei ordonanțe, *categorie defavorizată* este acea categorie de persoane care fie se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită diferențelor identitare față de majoritate, fie se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare.“

3. **Articolul 9 va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — Prevederile art. 5–8 nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului angajatorului de a refuza angajarea unei persoane care nu corespunde cerințelor ocupaționale în domeniul respectiv, atât timp cât refuzul nu constituie un act de discriminare în sensul prezentei ordonanțe, iar aceste măsuri sunt justificate obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.“

4. **Literele c), d), e), f) și g) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:**

„c) refuzul de a vinde sau de a închiria un teren sau imobil cu destinație de locuință, cu excepția situației în care această restrângere este justificată obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare;

d) refuzul de a acorda un credit bancar sau de a încheia orice alt tip de contract, cu excepția situației în care această restrângere este justificată obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare;

e) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de teatre, cinematografe, biblioteci, muzee și expoziții, cu excepția situației în care această restrângere este justificată obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare;

f) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică, cu excepția situației în care această restrângere este justificată obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare;

g) refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de companiile de transport în comun — prin avion, vapor, tren, metrou, autobuz, troleibuz, tramvai, taxi sau prin alte mijloace —, cu excepția situației în care această restrângere este justificată obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare;“

5. **La capitolul II, după articolul 19 se introduce secțiunea a VI-a „Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării” cu următorul cuprins:**

„Art. 19¹. — Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este autoritatea națională care investighează și sancționează contravențional faptele sau actele de discriminare prevăzute în prezenta ordonanță.

Art. 19². — În exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își desfășoară activitatea în mod independent, fără ca aceasta să fie îngrădită sau influențată de către alte instituții ori autorități publice.

Art. 19³. — Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.

Art. 19⁴. — În vederea combaterii faptelor de discriminare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile în următoarele domenii:

- prevenirea faptelor de discriminare;
- medierea faptelor de discriminare;
- investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare;
- monitorizarea cazurilor de discriminare;
- acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării.“

6. **Alineatul (1) al articolului 20 va avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 5–8, 10, art. 15 alin. (1), (3) și (6), art. 16, art. 17 alin. (1), art. 18 și 19 se sancționează cu amendă între 2.000.000 lei și 20.000.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă între 4.000.000 lei și 40.000.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.“

7. **Alineatul (3) al articolului 20 va avea următorul cuprins:**

„(3) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002.“

8. **Alineatul (4) al articolului 20 va avea următorul cuprins:**

„(4) Actualizarea cuantumului amenzilor prevăzute în prezenta ordonanță se va face prin hotărâri ale Guvernului.“

9. **La articolul 20, după alineatul (4) se introduc alineatele (5) și (6) cu următorul cuprins:**

„(5) La cererea agenților constataatori, reprezentanții legali ai autorităților și instituțiilor publice și ai agenților economici supuși controlului, precum și persoanele fizice au obligația, în condițiile legii:

- să pună la dispoziție orice act care ar putea ajuta la clarificarea obiectivului controlului;
- să dea informații și explicații verbale și în scris, după caz, în legătură cu problemele care formează obiectul controlului;
- să elibereze copiile documentelor solicitate;
- să asigure sprijinul și condițiile necesare bunei desfășurări a controlului și să-și dea concursul pentru clarificarea constatărilor.

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (5) constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 2.000.000 lei și 10.000.000 lei.“

10. **La capitolul IV, după articolul 24 se introduce articolul 25 cu următorul cuprins:**

„Art. 25. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă orice alte dispoziții contrare.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2002 și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prezentei ordonanțe în Parlament, dându-se articolelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Președintele Consiliului Național
pentru Combaterea Discriminării,
Cristian Jura

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat
Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak

București, 28 august 2003.
Nr. 77.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2001 privind acumularea cantității de 3 milioane tone de cărbune energetic de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat în anul 2001

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. III.7 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2001 privind acumularea cantității de 3 milioane tone de cărbune energetic de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat în anul 2001, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 350 din 29 iunie 2001, aprobată prin Legea nr. 732/2001, astfel cum a fost prorogată prin Ordonanța Guvernului nr. 50/2002 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2003, se prorogă cu 60 de zile.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei și comerțului,
Iulian Iancu,
secretar de stat

București, 28 august 2003.
Nr. 78.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind concediul de odihnă și alte concedii ale președinților și vicepreședinților consiliilor județene, precum și ale primarilor și viceprimarilor

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 1 pct. III.5 din Legea nr. 279/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — (1) Președinții și vicepreședinții consiliilor județene, primarul general și viceprimarii municipiului București, primarii și viceprimarii au dreptul la un concediu de odihnă plătit pentru fiecare an calendaristic.

(2) Durata concediului de odihnă anual pentru persoanele prevăzute la alin. (1) este de 25 de zile lucrătoare.

Art. 2. — Concediul de odihnă convenit potrivit prezentei ordonanțe se poate efectua în maximum trei fracțiuni, din care una este de cel puțin 15 zile lucrătoare.

Art. 3. — Planificarea concediului de odihnă al persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) se face de președintele consiliului județean, primarul general al municipiului București și de primarul unității administrativ-teritoriale, în luna decembrie a anului premergător celui în care se efectuează concediul, pe baza consultării cu vicepreședinții, respectiv viceprimarii.

Art. 4. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) vor aduce la cunoștință consiliului județean, Consiliului General al Municipiului București, respectiv consiliului local, în ședința premergătoare plecării în concediu, perioada de efectuare a acestuia.

(2) În aceeași ședință președintele consiliului județean, primarul general al municipiului București, respectiv primarul, va aduce la cunoștință consiliului, dacă este cazul, poziția privitoare la desemnarea vicepreședintelui consiliului județean, respectiv a viceprimarului, care îi va îndeplini atribuțiile pe durata concediului.

Art. 5. — Președintele și vicepreședinții aceluiași consiliu județean, primarul general și viceprimarii municipiului București, primarul și viceprimarul, respectiv viceprimarii aceleiași unități administrativ-teritoriale, nu pot efectua concediul de odihnă simultan.

Art. 6. — În situația în care mandatul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) începe în timpul anului, durata concediului de odihnă se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat sau cu timpul care va fi lucrat în anul respectiv.

Art. 7. — Pentru perioada concediului de odihnă, președinții și vicepreședinții consiliilor județene, primarul general și viceprimarii municipiului București, primarii și viceprimarii beneficiază de o indemnizație de concediu ce reprezintă media zilnică a indemnizației din luna/lunile în care este efectuat concediul, multiplicată cu numărul de zile de concediu de odihnă. Media zilnică a indemnizației din luna/lunile în care este efectuat concediul se calculează prin împărțirea indemnizației aferente lunii/lunilor în care este efectuat concediul la numărul de zile lucrătoare din luna/lunile respectivă/respective.

Art. 8. — (1) Președinții și vicepreședinții consiliilor județene, primarul general și viceprimarii municipiului București, primarii și viceprimarii efectuează concediul de odihnă în fiecare an.

(2) În cazuri excepționale, cu aprobarea consiliului județean, Consiliului General al Municipiului București, respectiv a consiliului local, persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) pot efectua concediul de odihnă și în anul următor.

(3) Concediul de odihnă al persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) poate fi întrerupt în mod excepțional dacă interesele colectivității locale impun prezența acestora în

unitatea administrativ-teritorială. În asemenea situații, înlocuitorul desemnat îl va înștiința de îndată pe președinte, pe primarul general, respectiv pe primar, iar concediul de odihnă al acestuia se întrerupe. La încetarea cauzelor care au determinat întreruperea concediului de odihnă, acesta va fi reluat, durata lui prelungindu-se cu perioada cât a fost întrerupt.

Art. 9. — În afara concediului de odihnă, președinții și vicepreședinții consiliilor județene, primarul general și viceprimarii municipiului București, primarii și viceprimarii au dreptul la concedii medicale, dovedite cu certificat medical, concediu de maternitate, precum și alte concedii, în conformitate cu legislația în vigoare în materia pensiilor și altor drepturi de asigurări sociale.

Art. 10. — Persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) beneficiază de concediu fără plată și concediu pentru formare profesională, potrivit Codului muncii.

Art. 11. — Pentru evenimente familiale deosebite, persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) au dreptul, în afara concediului anual de odihnă, la zile de concediu plătit după cum urmează:

- a) pentru căsătoria celui în cauză — 5 zile;
- b) pentru nașterea sau căsătoria unui copil — câte 3 zile;
- c) în caz de deces al soțului/soției sau al unei rude de până la gradul II inclusiv — câte 3 zile.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministru delegat pentru administrația publică,

Gabriel Oprea

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 28 august 2003.
Nr. 80.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 16 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil, proprietate publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, cu destinația de sediu pentru Autoritatea Națională de Control.

Art. 2. — Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ are un drept de folosință comună cu

Agencia Națională pentru Sport asupra spațiilor menționate în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — Predarea-preluarea părții din imobilul prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea

Secretariatului General al Guvernului,

Petru Șerban Mihăilescu

Ministru delegat pentru coordonarea autorităților de control,

Ionel Blănculescu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 august 2003.
Nr. 1.008.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului, proprietate publică a statului, care se transmite din administrarea Agenției Naționale pentru Sport în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 45/2003	Caracteristicile tehnice ale imobilului
București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2	Agenția Națională pentru Sport	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	34.228 parțial	Etajul III — suprafață totală — 480 m ² Garaj subsol — 2 locuri

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a spațiilor asupra cărora Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ are drept de folosință comună cu Agenția Națională pentru Sport

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică titulară a dreptului de administrare	Persoana juridică cu drept de folosință comună	Poziția din inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 45/2003	Caracteristicile tehnice ale spațiilor asupra cărora se constituie dreptul de folosință comună
București, str. Vasile Conta nr. 16, sectorul 2	Agenția Națională pentru Sport	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	34.228 parțial	— sălile de protocol și de conferințe — lifturile — casa scârilor — bufetul restaurant

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru instituirea unor măsuri speciale privind navigația pe sectorul românesc al Dunării

Având în vedere nivelul scăzut al apelor Dunării, pentru derularea în condiții de siguranță a traficului fluvial și pentru evitarea producerii de accidente pe sectorul românesc al Dunării,

în temeiul prevederilor art. 12 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Având în vedere nivelul scăzut al apelor Dunării, pentru derularea în condiții de siguranță a traficului fluvial și pentru evitarea producerii de accidente se instituie măsuri speciale privind navigația navelor pe sectorul românesc al Dunării.

Art. 2. — (1) Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați va informa zilnic Autoritatea Navală Română despre cotele apelor Dunării, pragurile apărute pe sectorul românesc și evoluția nivelului apei pentru următoarele zile.

(2) În funcție de datele prevăzute la alin. (1), Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați va stabili și va comunica Autorității Navale Române pescajul maxim la care pot fi încărcate și cu care pot naviga navele fluviale în zone critice.

Art. 3. — Autoritatea Navală Română va comunica căpitaniiilor de port din subordine datele primite de la Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați.

Art. 4. — Căpitaniiile de port vor informa zilnic agenții și comandantii navelor care navighează sau care operează în porturile românești despre situația adâncimilor apelor Dunării și evoluția acestora.

Art. 5. — Căpitaniiile de port împreună cu administrațiile portuare și de căi navigabile, Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Maritime“ — S.A. Galați, Compania Națională „Administrația Porturilor Dunării Fluviale“ — S.A. Giurgiu și Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile — S.A. Constanța vor urmări ca navele care efectuează operațiuni de încărcare în porturile din zona lor de jurisdicție să nu depășească pescajul maxim admis în zonele prin care aceste nave urmează să navigheze, în funcție de adâncimile maxime și de evoluția acestora, comunicate de Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați.

Art. 6. — (1) Căpitaniiile de port vor urmări ca toate navele, indiferent de pavilionul acestora, care navighează pe sectorul românesc al Dunării să aibă un pescaj maxim mai mic decât adâncimile comunicate de Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați pentru sectoarele prin care aceste nave urmează să navigheze.

(2) Pe timpul cât navighează pe sectorul românesc al Dunării, toate navele, indiferent de pavilionul acestora, sunt obligate să țină permanent legătura cu căpitaniiile de port.

(3) În cazul în care navele menționate la alin. (1) au un pescaj mai mare decât adâncimile comunicate de Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos“ Galați,

căpitanii de port vor proceda la oprirea acestor nave până în momentul în care aceste nave vor fi aduse la un pescaj corespunzător sau până când nivelul apelor Dunării va permite reluarea navigației de către acestea.

(4) În zonele cu adâncimi critice viteza maximă admisă a navelor este de 6 km/h.

Art. 7. — În zonele cu praguri Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați va efectua săptămânal măsurători ale adâncimilor și va marca cu geamanduri vizibile și fosforescente șenalul de navigație.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Miron Tudor Mitrea

București, 26 august 2003.
Nr. 156.

★

LISTA

agenților economici comercianți angro de uleiuri minerale, publicată conform prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Județul	Codul unic de înregistrare	Nr. crt.	Denumirea societății comerciale	Județul	Codul unic de înregistrare
1.	PETROVEST SUPLAC — S.A.	Arad	15128130	10.	GLOBAL BUSINESS SOLUTION — S.R.L.	Constanța	15168399
2.	RAFO — S.A. ONEȘTI	Bacău	958772	11.	FORAJ SONDE MORENI — S.A.	Dâmbovița	891095
3.	DANIDIA EXIM — S.R.L.	Bihor	6462750	12.	ARON COMPANY — S.R.L.	Galați	7481203
4.	POLIMIX PRODCOM — S.R.L.	Bihor	6256319	13.	NICOREX — S.R.L.	Galați	4039640
5.	COSMIN COM 2003 — S.R.L.	București	15483868	14.	MYRAL COM — S.R.L.	Prahova	15246977
6.	ESPERANDZA—COM—IMPEX — S.R.L.	București	3170255	15.	RUPS — S.A.	Prahova	9921033
7.	ROMPH—OIL TRANS — S.R.L.	București	15275956	16.	PACOROM — S.R.L.	Vaslui	4975695
8.	TRANSPORTURI AUTO FILARET — S.A.	București	401452	17.	TOP BROK — S.R.L.	Vrancea	15617110
9.	CRISMAR OIL — S.R.L.	Călărași	13637774	18.	VRANCEA — S.R.L.	Vrancea	1435593

NOTĂ:

1. Se radiază la cerere calitatea de comerciant angro de uleiuri minerale a Societății Comerciale „TARGET” — S.A., județul Galați, cod unic de înregistrare 6514000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 16 mai 2003 la poziția 25.

2. În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 26 mai 2003, la poziția 10, în loc de: „MAIRON GALAȚI — S.R.L.” se va citi: „MAIRON GALAȚI — S.A.”

LISTA

depozitelor speciale, publicată conform prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2003 pentru instituirea unor măsuri speciale privind producția, importul și comercializarea uleiurilor minerale (completare)

Nr. crt.	Denumirea societății comerciale autorizate	Codul unic de înregistrare	Numărul de autorizare la Garda Financiară Centrală	Numărul avizului pentru autorizarea depozitelor speciale — Ministerul Industriei și Resurselor	Adresa depozitului special
1.	CORATIN TRANS — S.R.L. Brașov	6925383	393.798 din 26 august 2003	58 din 26 august 2003	Societatea Comercială „Roman” — S.A. Brașov, Str. Poienelor nr. 5, Brașov (închiriat de la Societatea Comercială „Roman” — S.A.)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro